

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3526/2022
14.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Момир Станисављевић, адвокат из ..., против туженог АД за осигурање „АМС осигурање“ АДО Београд, чији је пуномоћник Милош Шуловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1540/21 од 25.08.2021. године, у седници већа одржаној 14.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1540/21 од 25.08.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1540/21 од 25.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 162/21 од 05.04.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу на основу објективне одговорности, а на име материјалне штете коју је тужилац претрпео ...2015. године око 01,15 часова у ..., у улици ... наспрам локала „Клуб ...“, на свом путничком возилу марке „Peugeot“ тип ..., регистарске ознаке ..., коју је изазвало путничко моторно возило марке „Volkswagen“ тип ... регистарске ознаке ..., које је било осигурано код туженог полисом број ..., која је важила од 26.12.2014. године до 26.12.2015. године исплати и то: на име вредности делова замене у износу од 263.527,20 динара, са законском затезном каматом почев од дана налаза 19.02.2018. године до коначне исплате и на име вредности материјала у износу од 26.186,50 динара са законском затезном каматом почев од дана налаза 19.02.2018. године до коначне исплате и на име вредности норма сати, износ од 147.125,00 динара са законском затезном каматом од дана налаза 19.02.2018. године до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд пресудом обавезе туженог да тужиоцу на досуђене износе исплати законску затезну камату почев од 10.05.2017. године, као дана подношења тужбе до 19.02.2018. године као дана израде налаза, као неоснован. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 227.790,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1540/21 од 25.08.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке у погледу главног дуга и ставу трећем изреке. Другим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у погледу законске затезне камате тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати на досуђене износе у ставу првом изреке законску затезну камату почев од 05.04.2021. године као дана пресуђења до коначне исплате. Трећим ставом изреке, одбијена је законска затезна камата почев од 19.02.2018. године као дана израде налаза до 05.04.2021. године, као дана пресуђења. Четвртим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из разлога садржаних у одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на налаз и мишљење судских вештака и допринос тужиоца настанку штете и њену висину заправо оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање у погледу висине настале штете, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке супротне садржине које би водиле евентуалном другачијем одлучивању, па зато нема места одлучивању о ревизији туженог ни ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 10.05.2017. године, а вредност предмета спора је 436.838,70 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**